

Miljödepartementet

Rättsenheten

Rättssakkunnig

Malin Wik

Telefon 08-405 24 17

E-post malin.wik@environment.ministry.se

Remiss om ändringar i förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar, bilskrotningsförordningen (2007:186) och fordonsförordningen (2009:211)

Sammanfattning

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (se bilaga) har i svensk lagstiftning i huvudsak genomförts genom förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar och bilskrotningsförordningen (2007:186). I vissa delar är det svenska genomförandet av direktivet inte tillräckligt tydligt och det finns därmed ett behov av att ändra förordningarna.

Förslag till ändring av förordning om producentansvar för bilar

2 §

En definition av *ekonomisk aktör* föreslås införas. Definitionen överensstämmer med definitionen av ekonomisk aktör i artikel 2.10 i direktivet. Definitionen av *mottagningssystem* ändras så att det blir tydligt att även andra ekonomiska aktörer än producenter kan upprätthålla eller vara anslutna till mottagningssystem.

4 §

I första stycket tydliggörs att det är producenten som avgör om han eller hon vill tillhandahålla ett mottagningssystem själv eller om producenten vill samarbeta med andra berörda aktörer. Ändringen innebär ett tydligare genomförande av artikel 5.1.

Första stycket ändras också så att det blir tydligt att det ska vara möjligt att lämna uttjänta bildelar till mottagningssystemet.

6 §

I första stycket byts ”skall” ut mot ”ska” i enlighet med gällande språkrekommendationer.

I andra stycket föreslås beräkningsgrunderna ändras på så sätt att avdrag ska ske för förarvikt och bränslevikt. I och med ändringen uppnås

överensstämmelse med kommissionens beslut 2005/293/EG om närmare föreskrifter för övervakning av de mål för återanvändning/materialåtervinning som fastställs i direktiv 2000/53/EG.

I tredje stycket byts ordet ”campingbilar” ut mot ”husbilar” i enlighet med synpunkter som framförts från branschen.

8 §

Inledning av bestämmelsen föreslås ändras så producenten kan välja att tillhandahålla information tillsammans med andra aktörer. Ändringen innebär att den hänvisning till berörda aktörer som nu finns i 8 § 3, tas bort. Ändringen innebär ett tydligare genomförande av artikel 9.2.

10 §

Den ändrade formuleringen av första meningen är endast en språklig justering då det saknas anledning att upprepa definitionen av producent. I första stycket tas en skrivning in om att producenten ska tillhandahålla upplysningar *inom sex månader från det att producenten släppt ut en ny biltyp på marknaden*. Införandet av tidsgränsen på sex månader innebär ett tydligare genomförande av artikel 8.3 i direktivet.

I andra stycket byts ”skall” ut mot ”ska” i enlighet med gällande språkrekommendationer.

Tredje stycket är nytt och innebär en skyldighet för producenter att använda kodningsstandarder i syfte att underlätta återanvändning och materialåtervinning av komponenter och material. Producenterna ska vid framtagandet av standarderna samarbeta med tillverkare av material och utrustning. Ändringen innebär ett genomförande av artikel 8.1. Det framgår också att de kodningsstandarder som ska används är de som fastställs enligt artikel 8.2 i direktivet.

13 och 14 §§

Bestämmelserna ändras i syfte att underlätta uppfyllandet av kommissionens krav för rapportering i beslut 2005/293/EG. Ändringarna innebär att producenterna ska förse Naturvårdsverket med det underlag som behövs för rapporteringen och att Naturvårdsverket får ansvar för att rapportera till kommissionen.

Förslag till ändring av bilskrotningsförordningen

24 §

Ändringen är ett förtydligande att bilar endast behöver lagras på tät ytbeläggning *innan* de genomgått behandling.

25 §

Andra stycket är nytt och innebär ett tydligare genomförande av direktivets krav i bilaga I om att ett lämpligt lager för uttjänta däck dels

ska innebära skydd mot brandfara, dels inte får medge lagring av överdrivet stora mängder däck.

28 §

Kravet i artikel 6 om att demontering och lagring av komponenter och reservdelar ska ske på ett sätt som säkerställer deras lämplighet för både återanvändning och materialåtervinning, genomförs tydligare med den föreslagna ändrade lydelsen.

Förslag till ändring av fordonsförordningen

Med stöd av bemyndigandet i 5 kap. 8 § andra stycket 3 fordonslagen (2002:574) så föreslås en ny 4 § i 8 kap. fordonsförordningen. Med den föreslagna bestämmelsen genomförs artikel 8.4 i direktivet.

Konsekvenser

Införandet av definitionen av ekonomiska aktörer samt den ändrade definitionen av mottagningssystem medför i sig inga konsekvenser.

Förändringen i 4 § möjliggör för producenten att samarbeta med andra ekonomiska aktörer i upprättandet av mottagningssystem. Förslaget innebär inte några skyldigheter för dessa andra aktörer och konsekvenser för dessa uppkommer därmed i den utsträckning aktörerna väljer att upprätta hålla eller ansluta sig till ett mottagningssystem.

Tillägget i 4 § av möjligheten att kunna lämna bildelar vid mottagningssystemen innebär en utökning av ansvaret, men möjliggör samtidigt för att aktörerna kan ta betalt för tjänsten, varför det inte förväntas bli någon kostnad för aktören totalt sett. För den enskilde som önskar lämna ifrån sig en bildel blir det tydligt att det finns ett system dit delar kan lämnas.

Förslaget om ändrade beräkningsgrunder i 6 § andra stycket bedöms inte få några ekonomiska konsekvenser. Inte heller föreslagna ändringar av 8 och 10 §§ förväntas få några särskilda ekonomiska konsekvenser eftersom detta är information som branschen redan i dag tar fram enligt de harmoniserade kodningsstandarderna.

Förslagen till ändringar avseende rapportering i 13 och 14 §§ handlar framför allt om en uppdatering av referens till befintliga beslut, men också om att producenten ska komplettera sin rapportering i det fall Naturvårdsverket behöver det för sin rapportering till kommissionen.

Förslagen i bilskrotningsförordningen bedöms inte få några ekonomiska konsekvenser eftersom de handlar om förtydliganden av befintliga krav.

Kravet i 4 § fordonsförordningen om att en tillverkare av komponenter ska göra lämplig information om demontering, lagring och provning av

komponenter som kan återanvändas tillgänglig för auktoriserade bilskrotare i den utsträckning som bilskrotarna begär det är nytt. Men eftersom det avser information som komponenttillverkarna har tillgång till kan kravet inte antas medföra några större kostnader.

Förordning om ändring i förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar;

utfärdad den xx januari 2010.

Regeringen föreskriver att 2, 4, 6, 8, 10, 13 och 14 §§ förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar ska ha följande lydelse.

2 § I denna förordning avses med

bil: personbil, buss eller lastbil vars totalvikt inte överstiger 3 500 kilogram och som inte är försedd med medar eller band,

uttjänt bil: en bil som är avfall,

producent: den som yrkesmässigt i Sverige tillverkar eller yrkesmässigt till Sverige för in bilar,

ekonomisk aktör: var och en som

a) tillverkar eller distribuerar bilar, inbegripet bilars komponenter och material,

b) samlar in, demonterar, fragmenterar, återvinner, materialåtervinner eller på annat sätt behandlar uttjänta bilar, inbegripet bilars komponenter och material, eller

c) försäkrar bilar,

auktoriserad bilskrotare: en bilskrotare som är auktoriserad enligt bilskrotningsförordningen (2007:186),

mottagningsystem: ett system som en producent eller andra ekonomiska aktörer upprätthåller eller är ansluten till och dit uttjänta bilar kan lämnas för att på producentens vägnar återanvändas, återvinnas eller bortskaffas,

återanvändning: användning av en komponent från en uttjänt bil i samma syfte som komponenten är avsedd för,

materialåtervinning: upparbetning av avfallsmaterial för annan användning än återanvändning eller energiåtervinning,

energiåtervinning: användning av avfallsmaterial för att ta vara på den energi som finns i materialet, och

farliga ämnen: alla ämnen som skall anses farliga enligt rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/121/EG.

4 § Producenten ska själv, eller tillsammans med andra ekonomiska aktörer, se till att det finns ett eller flera lämpliga mottagningssystem för uttjänta bilar och uttjänta bildelar.

Ett mottagningssystem ska anses lämpligt om det

1. är möjligt för bilägaren att lämna en uttjänt bil till mottagningssystemet vid ett fast mottagningsställe, en mobil mottagningsstation eller på annat sätt

a) inom ett avstånd om 50 kilometer, eller

b) inom den kommun där bilägaren har sin hemvist,

2. är lättillgängligt och ger god service åt bilägare, kommuner och andra som kan antas vilja lämna en uttjänt bil till systemet,

3. innebär att en uttjänt bil som lämnas till mottagningssystemet tas om hand för skrotning av en auktoriserad bilskrotare enligt bilskrotningsförordningen (2007:186),

4. är utformat så att de som hanterar uttjänta bilar i systemet inte på grund av bilarnas beskaffenhet utsätts för hälso- eller säkerhetsrisk, och

5. innebär att material och komponenter från bilen

a) återanvänds,

b) materialåtervinns, om återanvändning inte är miljömässigt motiverat, och

c) energiåtervinns, om materialåtervinning inte är miljömässigt motiverat.

6 § I fråga om de bilar som tas emot i det eller de mottagningssystem som avses i 4 § ska producenten se till att

1. minst 85 procent av bilens vikt återanvänds eller återvinns, varav minst 80 procent av bilens vikt ska utgöras av återanvändning eller materialåtervinning, och

2. från och med år 2015 minst 95 procent av bilens vikt återanvänds eller återvinns, varav minst 85 procent av bilens vikt ska utgöras av återanvändning eller materialåtervinning.

De andelar som avses i första stycket ska beräknas på bilens tjänstevikt enligt lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner med avdrag för förarvikt (75 kilogram) och bränslevikt (40 kilogram) och utgöra ett genomsnitt per bil och år.

Det som sägs i första stycket gäller inte bilar som har särskilda karosseriarrangemang eller särskild utrustning för att kunna användas för särskilda transportuppgifter, såsom husbilar, ambulanser, begravningsbilar eller andra bilar avsedda för särskilda ändamål i enlighet med punkten 5 i bilaga II till rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG.

8 § En producent ska i samband med marknadsföring av nya bilar, själv eller tillsammans med andra ekonomiska aktörer, lämna information om

1. bilarnas och komponenternas konstruktion med avseende på möjligheter till återvinning och materialåtervinning,

2. hur uttjänta bilar är avsedda att tas om hand så att bilarna demonteras, töms på vätskor och i övrigt hanteras på ett från miljösynpunkt godtagbart sätt,

3. vad producenten gör i fråga om att utarbeta bästa möjliga metoder för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av uttjänta bilar och deras komponenter, och

4. vilka framsteg som gjorts för att minska behovet av att bortskaffa avfall som uppkommer av uttjänta bilar och deras komponenter till förmån för ökad materialåtervinning och annan återvinning.

Producenten ska fullgöra sin skyldighet genom att göra informationen tillgänglig för tänkbara bilköpare. Informationen ska finnas i en broschyr, i ett informationsblad, på en webbplats eller på annat sätt skriftligt i det material som används i marknadsföringen av nya bilar.

Om information som anges i första eller andra stycket inte lämnas ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29-36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

10 § En producent ska, inom sex månader från det att producenten släppt ut en ny biltyp på marknaden, tillhandahålla de upplysningar om material, komponenter och farliga ämnen i bilarna som behövs för att underlätta återanvändning och återvinning, i syfte att nå de mål som anges i 6 §.

Producenten ska se till att auktoriserade bilsrotare får tillgång till anvisningar om dränering och demontering.

Producenter ska använda kodningsstandarder för komponenter och material i syfte att underlätta identifieringen av vilka komponenter och material som lämpar sig för återanvändning och materialåtervinning. Producenter ska vid framtagandet av standarderna samarbeta med tillverkare av material och utrustning. Med kodningsstandarder avses standarder fastställda enligt artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta bilar.

13 § En producent ska årligen till Naturvårdsverket

1. redovisa på vilket sätt producenten har uppfyllt sina skyldigheter enligt denna förordning, och

2. sammanställa och lämna de uppgifter som producenterna har fått från auktoriserade bilsrotare enligt 47 § första stycket bilskrotningsförordningen (2007:186) och som Naturvårdsverket behöver för kontroll av att återvinnings- och återanvändningsmålen i 6 och 12 §§ nås samt för att fullgöra uppgifter i fråga om rapportering enligt 14 §.

14 § Naturvårdsverket ska fullgöra de uppgifter i fråga om rapportering till Europeiska kommissionen som framgår av

1. artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon, senast ändrat genom rådets beslut 2005/673/EG, och

2. artikel 3 i kommissionens beslut 2005/293/EG av den 1 april 2005 om närmare föreskrifter för övervakning av de mål för återanvändning och återvinning samt återanvändning och materialåtervinning som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2010.

SFS

På regeringens vägnar

ANDREAS CARLGREN

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

Förordning om ändring i bilskrotningsförordningen (2007:186);

SFS Förslag

Utkom från trycket
den

utfärdad den xx januari 2010.

Regeringen föreskriver att 24, 25 och 28 §§ bilskrotningsförordningen (2007:186) ska ha följande lydelse.

24 § Lagring av bilarna före behandling enligt 26 § ska ske på en plats med tät ytbeläggning.

På platsen ska det finnas anordningar för att samla upp spill och utrustning för att ta hand om avloppsvatten och dagvatten genom slam- och oljeavskiljning. Anordning för dagvattenrening behövs inte om lagring sker under tak.

25 § Bilarna ska behandlas på en plats med

1. tät ytbeläggning,
2. anordningar för att samla upp spill,
3. utrustning för att ta hand om avloppsvatten genom slam- och oljeavskiljning,
4. utrustning för att ta hand om dagvatten genom slam- och oljeavskiljning, om behandling inte sker under tak,
5. möjlighet att tömma bilarna på vätskor även under vintern,
6. lager för demonterade reservdelar,
7. lämpliga behållare för att lagra demonterade batterier, filter, kondensatorer som innehåller PCB eller PCT, komponenter som innehåller kvicksilver och behållare för andra demonterade delar som kräver särskild lagring,
8. tankar där vätskor från bilarna kan lagras åtskilt, och
9. lämpliga lager för uttjänta däck.

Ett lager enligt första stycket 9 ska innebära skydd mot brandfara och inte medge lagring av överdrivet stora mängder däck.

28 § Komponenter och reservdelar ska demonteras och lagras på ett sätt som säkerställer dels deras lämplighet för återanvändning och återvinning, särskilt materialåtervinning, dels att det inte uppstår skador på komponenter som innehåller vätskor.

Denna förordning träder ikraft den 1 mars 2010.

SFS

På regeringens vägnar

ANDREAS CARLGREN

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

Förordning om ändring i fordonsförordningen (2009:211);

SFS Förslag

Utkom från trycket
den

utfärdad den xx januari 2010.

Regeringen föreskriver att det i fordonsförordningen (2009:211) införs en ny paragraf, 8 kap. 4 §, av följande lydelse.

4 § En tillverkare av komponenter ska, utan att skyddet av konfidentiell kommersiell och industriell information åsidosätts, göra lämplig information om demontering, lagring och provning av komponenter som kan återanvändas tillgänglig för auktoriserade bilskrotare i den utsträckning som bilskrotarna begär det.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2010.

På regeringens vägnar

ÅSA TORSTENSSON

xx
(Näringsdepartementet)